

236.

801

Alchvinus archiepiscopo cuidam se negotiis saecularibus renuntiavisse scribit. Petit, ut pro se precetur. 801.

Cod. H fol. 65—65'.

Edd. F 168, J 176. — Migne col. 231.

5 SANCTISSIMO PATRI ARCHIEPISCOPO HUMILIS FILIUS ALCHVINUS^a SALUTEM.

Sciat dulcissima paternitatis vestrae dilectio, quod ego filius tuus saeculi occupationibus depositis¹ soli Deo vacare desidero².

Ideo deprecor almitatem vestram, ut me eximiae sanctitatis vestrae benedictio et oratio consequatur, quatenus divina clementia paucos vitae meae dies, qui supersint, 10 in suo sancto servitio ad salutem animae meae conservare dignetur. Dum omni homini necesse est vigili cura se praeparare ad occursum domini Dei sui, quanto magis senioribus, qui sunt annis et infirmitatibus crebris confracti, suas sollicita cura lampades ornare, ut dignus, donante Deo, efficiatur lucentibus lampadibus^b occurrere 15 caelesti sponso, ne foras stare cogatur, intransibus aliis ad convivium superni regis, quod pietas domini nostri Iesu Christi me filium tuum vobiscum, sanctissime pater, perpetua prosperitate intrare concedat.

Cf. Matth. 25, 1 sq.

Dominus Deus venerandam sanctitatis vestrae caniciem sanctarum donis virtutum frui^c faciat, desiderantissime pater.

237.

Alchvinus Adalhardo abbati Corbeiensi respondet. Angilberti abbatis Centulensis moribus emendatis gaudet. De secularibus negotiis a se abiectis. 801.

Cod. H fol. 83'—85^a.

Edd. F 213, J 177. — Migne col. 463.

FILIO CARISSIMO ANTONIO³ ALBINUS SALUTEM.

Laetatus sum in lectione cartulae, quam mihi tua direxit caritas; sed amplius 25 in solacio germanitatis tuae⁴. Quia valde ex die cognitionis tuorum intimo cordis affectu amavi eos, quamvis non aequaliter ut te, quia aequaliter ad me non pertinebant; te specialius ex omnibus fere amicis unum.

Gratias, quod tandem aliquando refluisti aperire os, appellare patrem, sive caritatis vel etiam hospitalitatis gratia. Mandavi Rubone, qui praeest rebus sancti 30 Martini, ad satisfaciendum animo tuo condicto die obviam tibi esse⁵.

Quod de emendatis moribus Homeri⁶ mei scripsisti, satis placuit oculis meis. Licet semper honorabiles habuisset mores, tamen nullus est talis in hoc saeculo, qui non habeat oblivisci quae retro sunt, et se extendere in anteriora, donec perveniat 35 ad perfectionis coronam. Unum fuit de histrionibus, quorum vanitatibus sciebam non parvum animae suae periculum imminere, quod mihi non placuit. Quapropter scripsi^b aliquid exinde⁷, ut integram amoris mei illi ostenderem sollicitudinem. Mirumque

Philipp. 3, 13.

236. ^a) Alchuiñ H. ^b) lampades H. ^c) frui addidit J.; florere coni. Frob.

237. ^a) Lemma: Ad Antonium monachum H. ^b) scripsi H.

1) Cf. supra ep. 233 p. 378: Nos vero . . deposito onere pastoralis curae. 2) Cf. supra ep. 234 p. 380: soli Deo servire desiderans. 3) Adalhardo abbati Corbeiensi, cf. supra p. 290 n. 1. 4) germanorum tuorum. 5) Cf. supra p. 267 lin. 31. 6) Angilberti abbatis S. Richarii Centulensis, cf. Simson Jahrb. des fränk. Reiches unter Karl dem Gr. II, 210 n. 2. 7) Cf. ep. 175 supra p. 290.